

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010073
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3215010073.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. mája 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

L. T.,

nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A., Q. č. XXX, prechodne bytom F. B. č. XXX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/37/2015 zo dňa 24. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný L. T. o d s u -
d z u j e podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., k trestu odňatia slobody
na 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a -
ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/37/2015 zo dňa 24.02.2016 bol obžalovaný L. T. uznaný vinným v bode 1) a 2) z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože 1) v období mesiaca november 2014 po tom, ako sa dňa 03.11.2014 zoznámil prostredníctvom internetovej stránky www.pokec.sk s poškodenou I. Q. a po nasledujúcej komunikácii prostredníctvom tejto internetovej stránky, kde vystupoval pod menom "., ako aj osobných stretnutiach a telefonickom kontaktovaní, kedy od poškodenej I. Q. vylákal pod zámienkou zárobku z predaja elektrospotrebičov, ktoré mal zohnať lacnejšie sumu 400 €, ktorú poškodená získala od záujemcov o kúpu konkrétnych elektrospotrebičov, a ktorú mu aj na účely ich kúpy dňa XX.XX.XXXX v Q. nad Q. pri obchodnom dome C. odovzdala, pričom s elektronikou neobchodoval, objednanú elektroniku nedodal a peniaze poškodenej doposiaľ nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 400 € a 2) pod zámienkou zabezpečenia kúpy trojizbového bytu v Q. nad Q., ktorého mala byť poškodená I. Q. výlučnou vlastníčkou a po tom, čo ju neustále utvrdzoval v tom, že ju miluje a ona mu uviedla, že chce odísť z domu a sama nemá žiadnu pôžičku ani úver, ju naviedol na uzavretie úverovej zmluvy v U. banke, a. s.,

kde jej bol dňa 24.11.2014 poskytnutý úver vo výške 3830 €, a ktorú sumu mu aj hneď dňa 24.11.2014 v obci B. F., kam ju zaviezol autom odovzdala, nakoľko na ňu naliehal, že ľudia, ktorých má nad sebou sa mu hrozia, a že má nôž pod krkom, pričom žiadny byt nezabezpečil, kúpnu zmluvu jej nepredložil, peniaze nevrátil, zaplatil jej len prvú splátku úveru, a to dňa 1.12.2014 sumu 85 €, čím jej spôsobil škodu vo výške 3745 €.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 30 / tridsať / mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť poškodenej I. Q., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom B. F. č. XXX, nahradiť škodu vo výške 4.145,00 €.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu ustanoveného mu z dôvodu jeho vzatia do väzby v inej trestnej veci. V dôvodoch odvolania uviedol, že poškodenej vrátil temer všetky finančné prostriedky, zostalo mu neuhradených 200-300 euro. Z elektronickej konverzácie uvedenej v spise nie je možné vyvodiť žiadne závery, pretože nie je ani zrejmé, či sa jedná o komunikáciu jeho osoby s poškodenej. Nebolo preukázané, že by bol užívateľom siete www.pokec <<http://.sk>> s prezývkou R. Tento dôkaz súd nesprávne vyhodnotil. Nebolo bez pochybností preukázané, že sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Žiada preto rozsudok zrušiť, a spod obžaloby ho oslobodiť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Náhradný obhajca uviedol, že navrhuje odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd v uvedenej veci nariadil šesť verejných zasadnutí v dňoch :

- 06.03.2018 , na ktoré sa obžalovaný napriek riadne a včas vykázanému doručeniu nedostavil,
- 24.04.2018, na ktoré sa ospravedlnil obhajca obžalovaného, krajský súd ustanovil obžalovanému náhradného obhajcu,
- 17.07.2018, na ktoré zaslal obžalovaný ospravedlnenie pre zhoršený zdravotný stav,
- 09.10.2018, na ktoré obžalovaný neprišiel a znovu sa ospravedlnil pre zhoršený zdravotný stav, následne krajský súd pribral do konania znalca z odboru zdravotníctva za účelom objektívneho posúdenia zdravotného stavu obžalovaného. Znalec vypracoval znalecký posudok so záverom, že zdravotný stav obžalovaného mu umožňuje účasť na súdnom konaní,
- 18.02.2019, na ktoré obžalovaný zaslal námietku zaujatosti voči celému krajskému súdu v Trenčíne a žiadosť o odňatie veci tomuto súdu. Krajský súd vyslovil svoju nezaujatosť vo veci, voči čomu obžalovaný podal sťažnosť, ktorú iný senát krajského súdu zamietol. Najvyšší súd SR rozhodol, že sa trestná vec obžalovaného neodníma Krajskému súdu Trenčín, nakoľko na uvedený postup neboli splnené zákonné podmienky. Zároveň Najvyšší súd SR v rozhodnutí skonštatoval, že obžalovaný navrhol delegovanie veci inému súdu a následne vzniesol námietku zaujatosti sudcov iba za účelom oddialiť rozhodnutie o jeho odvolaní, čo potvrdzujú doposiaľ vzniknuté prietahy v konaní zo strany obžalovaného.

Na verejné zasadnutie konané dňa 20.05.2019 sa obžalovaný opätovne napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavil. Zvolený obhajca obžalovaného súdu oznámil, že už neobhajuje obžalovaného, pričom práva obžalovaného obhajoval na verejnom zasadnutí prítomný náhradný obhajca. Obžalovaný ospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí zdravotným stavom a potvrdením od ošetrojúceho lekára MUDr. A. Q. vydaným dňa 17.05.2019. V potvrdení bolo uvedené, že zdravotný stav obžalovaného neumožňuje jeho účasť na súdnom konaní dňa 20.05.2019, avšak v tento deň sa má obžalovaný dostaviť do ambulancie lekára v Q. na odbery. Krajskému súdu však ošetrojúci lekár hodnoverne napriek dotazom nevysvetlil, ako sa obžalovaný z bydliska v U. mohol dostaviť do ambulancie lekára v Q. bez zhoršenia jeho stavu, ale už na verejné zasadnutie krajského súdu mu to stav nedovoľoval. V upovedomení o termíne verejného zasadnutia, ktoré obžalovaný prevzal, bol

upozornený na postup súdu podľa § 293 ods. 7 Tr. por., teda, že jeho neprítomnosť bez náležitého ospravedlnenia bude súd považovať za odmietnutie účasti na verejnom zasadnutí. V celom konaní obžalovaného krajský súd rovnako ako i Najvyšší súd SR vzhladol účelovosť smerujúcu k zmareniu termínu verejného zasadnutia tým spôsobom, že obžalovaný sústavne pred verejným zasadnutím navštívi lekára so zdravotnými potiažami v snahe doceliť lekárske potvrdením svoje ospravedlnenie.

Verejné zasadnutie krajský súd preto vykonal preto v neprítomnosti obžalovaného a to aj napriek tomu, že tento sa z účasti na verejnom zasadnutí ospravedlnil a doložil ospravedlnenie aj lekárskou správou. Vychádzajúc z toho, že obžalovaný takto urobil viackrát v minulosti vždy pred stanoveným termínom verejných zasadnutí, a zmaril tak ich vykonanie, v dôsledku čoho krajský súd preskúmaval jeho zdravotný stav znalcom a znalec potvrdil, že zdravotný stav obžalovaného umožňuje účasť na súdnom konaní. V poslednom prípade z lekárskej správy vyplynulo, že obžalovaný bol schopný v deň konania verejného zasadnutia na krajskom súde sa dostaviť do ambulancie lekára vzdialenej niekoľko desiatok kilometrov od jeho bydliska, tento fakt považoval odvolací súd za odmietnutie účasti na verejnom zasadnutí, a postupoval potom v zmysle ustanovenia § 293 ods. 5, ods. 7 Tr. por.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K namietanému výroku o vine krajský súd uvádza. Samotné prehlásenie obžalovaného, že nie je zrejmé, či v spise je jeho komunikácia s poškodenou vyznieva účelovo. Komunikáciu predložila poškodená, z tejto je jasné, že ide o obžalovaným sľúbenú tak dodávku elektro - spotrebičov, ako aj od poškodenej vylákanú zábezpeku na byt. Celá korešpondencia je v súlade s tým, čo udávala poškodená, a výpoveď poškodenej potvrdili aj svedkyne S. a F.. Zároveň je z tejto komunikácie zrejmé, že iniciatíva vychádzala výlučne od obžalovaného, a že tento sa začal vyhybať konverzácii s poškodenou potom, ako od nej prevzal finančné sumy, a to napriek jej urgenciám. Sústavne používal výhovorky, a odďaľoval ich vzájomné stretnutie.

Po dôkladnom preskúmaní výroku o vine dospel krajský súd k záveru, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre uznanie viny obžalovaného, pričom získané priame aj nepriame dôkazy dôsledne vyhodnotil tak jednotlivo, i v celku. V celom rozsahu preto odvolací súd na odôvodnenie rozhodnutia o vine prvostupňovým súdom poukazuje.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uloženého podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. a § 38 ods.4 Tr.zák. upravenej trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 2 Tr.zák., odvolací súd dospel k záveru, že takýto trest nie je uložený v súlade so zákonom.

Krajský súd sa nestotožnil s použitím priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. (predchádzajúce odsúdenie za trestný čin). Vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp.zn. 5T/7/2014 bol obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest za aplikácie ustanovenie § 49 ods. 2 Tr.zák. o nemožnosti uložiť trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, keďže obžalovaný sa skutkov aktuálne mu kladených za vinu dopustil v skúšobnej dobe podmienne mu odloženého trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol aj v predchádzajúcom trestnom konaní stíhaný za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. V prípade priznania mu aj priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. by išlo o dvojité pričítanie jednej okolnosti v neprospech obžalovaného.

Navyše ukladanie trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 2 Tr.zák. má oveľa závažnejší následok na obžalovaného, keďže neumožňuje podmienené odloženie trestu odňatia slobody za skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ako priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. Priznanie tejto okolnosti by pre obžalovaného znamenalo len zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. v tomto konkrétnom prípade na 2 roky 4 mesiace až 5 rokov, čo by však v konečnom dôsledku napríklad umožňovalo podmienne odložiť trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Zároveň je však pre komplexné posúdenie osoby obžalovaného potrebné uviesť, že v minulosti obžalovanému uložené podmienené odsúdenie sa u neho minulo účinkom. Preto trest odňatia slobody

v rámci trestnej sadzby uložený vo výmere 15 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia / keďže doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody/ , bez priznania mu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností spolu s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe škodu poškodenej podľa krajského súdu zodpovedá všetkým kritériám na ukladanie trestov uvedeným v § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák., a zohľadňuje aj zásady generálnej a individuálnej prevencie.

Obžalovaného s poukazom na predchádzajúce odsúdenia súdov nemožno považovať za osobu bezúhonnú, zohľadniac aj zväčša negatívne správy na jeho osobu. V priestupkovom konaní bol potrestaný za výhražné SMS správy, v ktorých pýtal peňažné sumy od inej poškodenej, vulgárne nadávky a napadnutie ďalšej poškodenej. Aj súdom bol už v minulosti odsúdený za rovnaký skutok s totožným spôsobom vykonania.

Neušla pozornosti odvolacieho súdu aj skutočnosť, že po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu sa obžalovaný skrýval, bol na neho vydaný príkaz na zatknutie, či európsky zatýkací rozkaz. Pri realizácii tohto uviedol, že odišiel do cudziny pracovať, lebo má na Slovensku viaceré podlžnosti. Jednak žiadnemu orgánu činnému v trestnom konaní či súdu neuviedol, kde sa bude zdržovať, napriek vedomosti o odsúdení /po vyhlásení rozsudku/. Taktiež neuviedol zamestnávateľa, je teda zrejme, že z jeho strany išlo o vyhýbanie sa súdnym konaniam a aj dlhom, ktoré spôsobil v SR, a teda jeho tvrdenia v tomto kontexte vyznievajú tendenčne. Navyše bol aj po vyhlásení rozsudku vo vyššie uvedenej trestnej veci vo väzbe, o ktorej rozhodol Okresný súd Topoľčany, kde je v súčasnej dobe stíhaný pre obdobný trestný čin majetkového charakteru. Neskončené trestné konanie pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. má aj na Okresnom súde Prievidza. Všetky tieto okolnosti dávajú celkový negatívny obraz o osobe obžalovaného.

Krajský súd považoval trest uložený obžalovanému v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne za zodpovedajúci osobe obžalovaného, jeho doterajšiemu životu, ako aj okolnostiam skutku, a zároveň aj potrebný na jeho nápravu a prevýchovu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.